

vi allsaa tænke os disse Interesser som noget Betydeligt, saa vilde de, selv naar man udstrækker Forestillingen mod Vest 9 til 10 Mil, dog umuligt komme til at omfatte Mere end et Fjoldetal af 20,000 Mennecker, som boe paa et Areal af noget over 30 □ Mil. Nu har Mindretallet i sin Betænkning under Nr. 4 søgt, saa godt som det formaaede, at stille op mod de vestlige Interesser de Interesser, som længere mod Ost maatte tilfidesættes, hvis hine skulde gjøres gjældende, og om man endogsaa maa indbrømme, at de østlige Interesser ikke vilde have fuldt saa stor Nytte af, at en Sernbane løber gennem det Terrain, som de omfatte, som de mod Vest, saa tør jeg dog paa- staae, at et Terrain, der er 7—8—9 indtil 10 Mil fjernet fra Sernbanen, virkelig har en overmaade ringe Interesse af denne.

Jeg skal ikke gaae ind paa de Betragtninger, som i Fleertallets Motivering ere opstillede for at lægge Sernbanen et Sted og ikke et andet, kun skal jeg sige, at nogle af disse Betragtninger ere af den Natur, at jeg ikke havde ventet at støde paa dem. Det er vel ikke første Gang, at man som Grund til at lægge en Sernbane i den og den Egn af Landet har paaberaabt sig den tynde Befolkning og dennes svage Skatteevne; men det er jo et Standpunkt, som forlængst er forladt, og som jeg ikke forstaaer, at man atter nu vil fastholde. Der- som man i disse svagt befolkede Egne forbinder de gode Tverkommunikationer med hinanden ved gode Veie, saa er det min Overbeviisning — og den deles vistnok af Mange — at man derved vil op hjælpe disse Egne paa en ganske anden Maade end ved at give dem et mere eller mindre dødt Sernbanespor, thi ethvert saadant vil med Hensyn til Egnen være „dødt“, saalænge der ikke der er Noget at transportere, eller saalænge der ikke viser sig nogen Tendens dertil. Man vil see, at jeg ved at omtale Motiveringen til Forslaget under Nr. 3 tillige har motiveret vort eget Forslag, og jeg skal ikke trætte det ærede Thing ved at gjentage den Motivering, som vi have søgt at give i Betænkningen, men kun optage Hovedmomenterne deri. Ved at føre Sernbanen fra Horsens til Ny Mølle er det først og fremmest vor Overbeviis-

ning, at det for alle Parter er helbigere og bedre, at den føres Ost om Mos Sø istedetfor Vest om den, med andre Ord at den føres over Fuldbro. Vi tiltræde dernæst Regjeringsfor- slagets Ptringer om Linien Fuldbro—Ny Mølle ligeoverfor Vandforbindelsen Fuldbro—Ny Mølle, det vil sige, vi mene, at naar det er givet, at Banen føres østenom til Fuldbro, saa vilde de Interesser, der knytte sig til Vandveien til Silkeborg, faae en passende Fyldst- gjørelse ved en Vandvei fra Fuldbro, som ikke i nogen særdeles væsentlig Grad vil være stæ- tere end Forbindelsen pr. Sernbane til Ny Mølle og Vandveien fra Ny Mølle til Silke- borg. — Jeg skal med Hensyn til nogle over- maade store Tal, som i Fleertallets Motivering ere givne for Silkeborgs Handelsbetydning, tillade mig at bemærke, at forudsat Rigtigheden af disse Tal — som jeg paa ingen Maade be- tvivler — saa er dog Indtægten af den hele Transport paa 5 Mil Sernbane af det op- givne Quantum Gods vistnok ikke mere end c. 15,000 Rd.; det er allsaa den hele Indtægt af disse forfærdelig mange Skippund Gods, som Silkeborgs Import og Export aarligt ud- gjøre. Der staaer endnu tilbage paa egne og to Medforslagsstilleres Vegne at omtale det subsidiaere Endringsforslag under Nr. 6, der gaaer ud paa at slutte sig til Regjeringsfor- slaget med en lille Tilfoining. Det vil jo sees af den afgivne Betænkning, at vi principalliter ere imod Forslaget, fordi det er det dyreste af dem alle, og fordi vi formene, at Silkeborg i Virkeligheden ikke er af en saadan Betydning, at den kan motivere større Offre, end der ere gjorte; men vi, to af os, mene dog, at selv dette Hensyn, holdt imod den vestlige Linie, maa give Overvægt til Regjeringens Forslag, fordi den gennemgaaende Trafik faaer en saa betydelig Lettelse, at det for os vil være et Motiv til at gaae ind paa Forslaget.

Formanden: Forsaavidt den ærede Ta- ler i sine Utalelser har sigtet til den Motive- ring, der er fremsat med Hensyn til Forslaget under Nr. 3, skal jeg bemærke, at det er en Feiltagelse, naar han meente, at denne Moti- vering var fremsat af et Fleertal; thi det vil sees af den afgivne Betænkning, at der er to